

“Fă ceva, fă să-și vadă măcar o dată sufletul!”

Sfinții apostoli Petru și Pavel (29 iunie):

https://www.academia.edu/82333437/Sfin%C5%A3ii_apostoli_Petru_%C5%9Fi_Pavel_29_iunie

<https://archive.org/details/sfintii-apostoli-petru-si-pavel-29-iunie>

<https://drive.google.com/file/d/1dWwQSdDhsy-GV50QYeRk3Tz2yVqkO4U3/view?usp=sharing>

***

Pe vremea când Dumnezeu și Sfântul Petru umblau pe pământ sub chipul unor moșnegi gârbovi sprijiniți în toiag și cu sandale rupte, se întâmpla să bată pe la ușile oamenilor la căderea nopții iar de multe ori erau izgoșiți.

Odată i-a prins noaptea pe câmp și odată cu ea o ploaie care le-a udat veșmintele și i-a umplut de noroi. Și tot rătăcind ei, numai într-un târziu au ajuns la marginea unui sat, abia au îndrăznit să bată cu toiagul în prima poartă.

Câinii mari s-au repezit să-i sfâșie, dar numaidecât s-a auzit un glas bărbătesc, întrebând cine bate.

Și au răspuns:

- Oameni buni!

Atunci omul, potolind câinii, i-a poftit în casă unde nevasta și copiii abia se treziseră din somn. El a început să dea porunci, dar cu blândețe.

- Mario, ia mai pune niște vreascuri pe foc! Tudore, dă fuga la fântână după o doamnă cu apă proaspătă! Ileano, ia vezi tu de o oală cu lapte!

Și le-au dat să se spele și să se șteargă cu ștergare albe și i-au ospătat și i-au pus să doarmă într-o odaie care mirosea a gutui și busuioc.

A doua zi dimineată, iar le-au dat să se spele, i-au ospătat, le-au pus și în traistă niște mere cum nu mai văzuseră și le-au urat drum bun.

Cum au ieșit din sat, Sfântul Petru a început să se roage la Dumnezeu:

- Doamne, fă ceva pentru oamenii aceștia, că tare ne-au primit frumos!

- Ce-ai vrea să fac, Sfinte Petre, că ai văzut că nu erau nevoiași.

- Fă ceva, fă să-și vadă măcar o dată sufletul!

- Să-și vadă sufletul, spui, Sfinte Petre?

- Da, Doamne, să-și poată vedea sufletul, așa cum vedem noi plopul acela, de acolo.

- Bine, Sfinte Petre, a spus Dumnezeu, privind gânditor satul din vale.

Iar după o vreme, din neamul acela de oameni s-a născut Mihai Eminescu.

(Geo Bogza, Basm)